

kræves en Art Risikopræmie. Det blev derfor bestemt i Loven, at Interessenterne til Foreningens Administrations- og Reserverfond halvårlig skulde betale mindst $\frac{1}{2}$ pCt. af hvad Gælden til enhver Tid overstiger Pantets halve Vurderingssum. Imidlertid er der senere dannet særlige Hypotekforeninger her i Byen. Maksimumsgrænsen for Laanenes Størrelse er den samme i denne Kreditforening som i andre, og den faktiske Udlaansgrænse er ikke synderlig højere, Gennemsnittet er 49 pCt. af Vurderingssummerne og ligger altsaa under Halvdelen. Det Beløb, som erlægges i Risikopræmie, $\frac{1}{2}$ pCt. af, hvad Gælden til enhver Tid overstiger den halve Vurderingssum, udgør kun ca. 16,600 Kr. aarlig, medens Foreningens Overskud i 1913 udgjorde 606,000 Kr. Denne lille Præmie af $\frac{1}{2}$ pCt. af disse bestemte Pantter har altsaa ikke nogen økonomisk Betydning for Foreningen, men hele Bestemmelsen virker noget hemmende for Foreningens Virksomhed, og i lang Tid har Foreningens Generalforsamlinger indtrængende anmodet Direktionen om at foranledige, at Foreningen paa dette Punkt blev stillet paa samme Maade som andre Kreditforeninger, da denne særlige Undtagelsesbestemmelse ikke mere har nogen Betydning eller Berettigelse. Ogsaa dette Ønske har Kreditforeningernes Fællesudvalg enstemmigt tilraadet at imødekomme, og et dertil sigtende Forslag er fremsat i Lovforslagets § 2. Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie. Det er i og for sig af ringe Betydning, men for vedkommende Kreditforening selv dog af nogen Betydning.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 134 om den offentlige Fred paa Folkekirkenes Helligdage samt Grundlovsdagen af 22. April 1904.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2791).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Nygart: Loven af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Folkekirkenes Helligdage samt Grundlovsdagen er hidtil blevet forstaaet saaledes, at Mejerier og

Brød- og Mælkeudsalg, der tillige forhandle andre Varer i deres Butikker, havde Lov til at holde aabent om Søndagen for at sælge Brød og Mælk, naar de andre Varer, som de forhandler om Hverdagen, var fjernede fra Butikken. Denne Fortolkning er imidlertid nu blevet omstødt ved en Højesteretsdom af 12. November 1914, hvorved en Mejeribestyrer, der paa Hverdage fra sin Butik foruden Brød og Mælk tillige forhandlede Margarine, blev idømt en Bøde, fordi han solgte Mælk og Brød om Søndagen. Derved er der jo grebet ind i en Mængde næringsdrivendes Forhold paa en for dem højest ubehagelig Maade, og det har fremkaldt et Andragende fra forskellige Foreninger: „De danske Bymejeriers Fællesorganisation“, „Københavns Mejeriforening“, „Københavns Brødhandlerforening“ og „Københavns Smør- og Margarinehandlerforening“, til Justitsministeriet om at søge vedtaget en Ændring i Helligdagsloven, hvorefter den hidtil fulgte Praksis kunde fortsættes. Dette er sket ved Fræmsættelsen af det foreliggende Lovforslag, idet den højtærede Justitsminister deri stiller Forslag om, at den i § 2 b. i Lov Nr. 134 af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Folkekirkenes Helligdage samt Grundlovsdagen hjemlede Undtagelse gælder ogsaa for Brød- og Mælkeudsalg, hvorfra der paa Hverdage sælges ogsaa andre Varer end Mælk og Brød, naar der paa Helligdagene ikke sælges og ikke findes andre Varer end Mælk og Brød i Udsalgslokalet. Dette Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale. Der skabes jo ikke derved en anden Ordning paa dette Omraade, end der hidtil har eksisteret, thi Lovforslaget gaar kun ud paa, at den hidtil fulgte Praksis bliver lovfæstet, men uden denne Ændring vil det for Fremtiden være umuligt for Butikker, der forhandler andre Varer end Mælk og Brød, at holde Udsalg af disse to Varer om Søndagen. Hermed skal jeg anbefale Sagen til hurtig Fremme.

C. C. Andersen: Jeg ønsker ogsaa at anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. Det var jo rigtig, som den højtærede Justitsminister udtalte ved Lovforslagets Fræmsættelse, at Forudsætningen for Bestemmelsen i § 2 b. var, at de handlende, som foruden med Mælk og Brød ogsaa handler med andre Varer, skulde have Ret til at handle med Mælk og Brød paa Søn- og Helligdage paa den Betingelse, at de fjernede de an-